

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การศึกษาทดลองกระหน่ำปลั้งพันที่นาของภาควิชาฟื้นฟูฯ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยทำการบูรณาการสาขาวิชาในวันที่ 22 ธันวาคม 2528 และเก็บเกี่ยวในวันที่ 19 มีนาคม 2529 ข้าวสาลีเริ่มงอกในวันที่ 26 ธันวาคม 2528 และออกใบรวมในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2529 สภาพพื้นดินของแปลงทดลองมีสมบัติทางกายภาพ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 1 และสมบัติทางเคมีดังที่แสดงในตารางภาคผนวกที่ 2

การวางแผนการทดลอง ใช้มีการวางแผนการทดลองแบบ Randomize Complete Block ซึ่งประกอบด้วยครัวรับการทดลอง 7 ครัวรับ จำนวน 3 หัว แต่ละครัวรับทดลองมีขนาดของแปลง 8×8 เมตร ครัวรับการทดลองมีดังนี้

ครัวรับที่ 1 เครื่ยมคินโดยใช้ไถหัวหมูแล้วความด้วยจอบหมุนและบลูกโดยรอบ เป็นผลว

ครัวรับที่ 2 เครื่ยมคินโดยใช้ไถหัวหมูแล้วความด้วยจอบหมุนและบลูกโดยรอบโดยเป็นหลุม

ครัวรับที่ 3 เครื่ยมคินโดยใช้จอบหมุน และบลูกโดยรอบเป็นผลว

ครัวรับที่ 4 เครื่ยมคินโดยใช้จอบหมุน และบลูกโดยรอบโดยเป็นหลุม

ครัวรับที่ 5 ไม่เครื่ยมคิน และบลูกโดยรอบเป็นผลว

ครัวรับที่ 6 ไม่เครื่ยมคิน และบลูกโดยรอบโดยเป็นหลุม

ครัวรับที่ 7 ไม่เครื่ยมคิน และบลูกโดยรอบในคอชั้งข้าว

หลังจากการเก็บเกี่ยวข้าว ต้องซักข้าวที่เหลืออยู่จะถูกตัดแล้วเผา เพื่อเป็นการกำจัดเศษข้าวและวัชพืชที่มีอยู่ที่ครัว ในการเครื่ยมแบบบลูกในครัวรับทดลองที่มีการไข่หัว ใช้รถໄตเดินตามในการไข่หัว ในครัวรับที่ 1 และ 2 การไข่ใช้ไถหัวหมูซึ่งสามารถไข่ได้ลึกประมาณ 15 ซม. และความด้วยจอบหมุนอีกครั้งหนึ่งเพื่อย่อยก้อนคินให้มีขนาดเล็กลง ในครัวรับที่ 3 และ 4 ไม่มีการไข่แต่มีการเครื่ยมคินโดยใช้จอบหมุนเพียงอย่างเดียวซึ่งสามารถหักหัวในครัวรับที่ 3 และ 4 ไม่มีการไข่แต่มีการเครื่ยมคินโดยใช้จอบหมุนเพียงอย่างเดียวซึ่งสามารถหักหัวในครัวรับที่ 5, 6 และ 7 ไม่มีการเครื่ยมคิน หันหัวข้าวสาลีที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ใช้หันหัวสูงเมือง 1 (INIA 66) โดยใช้อัตราเมล็ดหันหัว 16 กก./ไร่ ในทุกครัวรับการทดลอง การบลูกใช้ระยะระหว่างผลว 25 ซม. สำหรับ

การบลูกแบบโรยเป็นแผ่น และใช้ระยะ 25×25 ซม. สำหรับการบลูกแบบหยดเป็นหลุม สำหรับการบลูกในครัวรับการทดลองที่มีการเตรียมคินหลังจากการเตรียมคินแล้ว เป็นคร่องบลูกโดยใช้จอนสามเหลี่ยมโรยเมล็ดในร่องแล้วกลบ ส่วนการบลูกแบบหยดเป็นหลุม หลังจากการเตรียมคินแล้ว กระหุงหลุมบลูกหยดเมล็ดแล้วกลบ สำหรับการบลูกในครัวรับที่ไม่มีการเตรียมคิน หลังจากเพาพอชั่งแล้วเบี่ยดร่องบลูก โดยจอนสามเหลี่ยมที่บริเวณระหว่างแมวของข้าว ซึ่งการบลูกข้าวใช้ระยะระหว่างแมว 25 ซม. เช่นเดียวกัน โรยเมล็ดในร่องบลูกแล้วกลบด้วยคินที่ได้จากการเบี่ยดร่องบลูกในกรณีของการบลูกแบบโรยเป็นแผ่น ส่วนการบลูกแบบหยดเป็นหลุม จะกระหุงหลุมบลูกระหว่างแมวของข้าวเช่นกัน หยดเมล็ดแล้วกลบโดยเที่ยบให้บากหลุมปิด ในทุกครัวรับการทดลองมีการใส่ปุ๋ยเกเรค $15-15-15$ ในอัตรา 50 กก./ไร่ การใส่ปุ๋ยใส่ครั้งเดียวห้ามหาร้อมกับการบลูก โดยเบี่ยดร่องสำหรับการบลูกในวิธีการบลูกแบบโรยเป็นแผ่น และการเบี่ยดร่องสำหรับใส่ปุ๋ยจะเบี่ยดที่บริเวณระหว่างแมวบลูกของข้าวสาลีแล้วโรยปุ๋ยในร่องแล้วกลบ การใส่ปุ๋ยทุกครัวรับการทดลองใช้วิธีการใส่ปุ๋ยวิธีเดียวกันทั้งหมด ในการก้าจัดวัชพืชใช้สารเคมีป้องกันก้าจัดวัชพืชประเทศหลังออก ส่วนการป้องกันก้าจัครโรค แมลง และการให้น้ำ กระหนาความค้านน้ำของการบลูกข้าวสาลีโดยกรรมวิชาการเกษตร และใช้มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสมบัติทางกายภาพของคินนาแข็งประการ ได้แก่ ความหนาแน่นรวมของคิน (soil bulk density) และความคงทนของเม็ดคิน (soil aggregate stability) โดยทำการเก็บตัวอย่างคินก่อนการบลูก หลังวันบลูก 30 และ 60 วัน สำหรับความหนาแน่นรวมของคิน มีการเก็บตัวอย่างโดย Core method (Black, 1965) ซึ่งมีช่วงความลึกในการเก็บตัวอย่างหุก $0-10$ ซม. จนถึงระดับความลึก 50 ซม. ส่วนการวิเคราะห์ความคงทนของเม็ดคินใช้วิธีของ Kamper (1965) โดยการเขย่าตัวยตะแกรงในน้ำ (wet sieving method) ซึ่งการวิเคราะห์ความคงทนของเม็ดคินจะใช้ตัวอย่างคินหั้นบน ($0-10$ ซม.) หั้นนี้เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการบลูกและวิธีการบลูก ต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางกายภาพของคิน หลังจากข้าวสาลีออก 15 วัน ทำการบันทึกการออกและการตั้งตัวในระยะแรก เพื่อหาผลผลกระทบของการเตรียมคินและการบลูกต่อการออก และการตั้งตัวในระยะแรก การสุ่มวัดจำนวนคันในพื้นที่ 1 ตารางเมตร นอกจากนี้ได้มีการบันทึกการเจริญเติบโตของข้าวสาลี ซึ่งได้แก่ ความสูง โดยสุ่มวัดข้าวสาลีจำนวน 10 ต้น ในแต่ละครัวรับการ

ทดลองในทุก ๆ 15 วันหลังจากออกจนถึงระยะเวลาสุกน้ำ การวัดความสูงจะวัดจากโคนคัตติ้งพิวตินจนถึงปลายราก โดยไม่รวมหางของเมล็ด ส่วนในระยะก่อนออกของรากจะวัดจากโคนคัตติ้งปลายใน การเก็บข้อมูลของน้ำหนักแห้ง ได้ทำการสูมเก็บตัวอย่างข้าวสาลีในทุก ๆ 15 วัน เช่นเดียวกับการวัดความสูง โดยเก็บตัวอย่างในพื้นที่ 1 ตารางเมตร แล้วนำไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 80°C เป็นเวลา 24 ชม. และทำการซึ่งน้ำหนักข้อมูล สำหรับความลึกและความหนาแน่นของราก (root length density) ได้ทำการเก็บตัวอย่างรากข้าวสาลีในทุกคราวทดลองโดยวิธี Coring method (Bohm et al., 1977) ซึ่งสูมเก็บตัวอย่าง 2 จุดในแต่ละเครื่องวัดการทดลอง จุดแรกคือที่ในแควน้ำลูกหรือหัวของข้าวสาลี จุดที่สองคือที่บริเวณระหว่างแควน้ำลูกของข้าวสาลี ในแต่ละจุดมีช่วงความลึกในการเก็บตัวอย่างทุก ๆ 10 ซม. จนถึง 100 ซม. การเก็บตัวอย่างรากจะกระทำทุก ๆ 30 วัน ผลลัพธุ์ของการบล็อก ขนาดของ soil core ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.7 ซม. หลังจากสูมเก็บตัวอย่างแล้ว นำตัวอย่างมาล้างและแยกรากออกจากข้าวสาลี ในล่อนแล้วนำรากที่ล้างจนสะอาดและแยกสิ่งเจือบนอกหหมดแล้วมาวัดความยาว ซึ่งการวัดความยาวของรากใช้วิธีของ Newman (1966) โดยใช้ grid ขนาด 1×1 ตารางเซนติเมตร การคำนวณความยาวของรากใช้สูตรการคำนวณของ Tennant (1975) ดังนี้

$$\text{Root length (R)} = \text{Number of intercept (N)} \times \text{Length conversion factor}$$

สำหรับการทดลองครั้งนี้ใช้ grid ขนาด 1×1 ตารางเซนติเมตร Length conversion factor = 0.7857

ข้อมูลที่สำคัญทางคุณนิยมวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการเจริญเติบโตของข้าวสาลีได้แก่ ความชื้นสัมพันธ์อากาศ อุณหภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝน ได้มีการบันทึกและได้แสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 3